

I sagerne nr. 26, 30, 32, 33, 34, 35 og 37:

Gramex

mod

Århus Nærradio,
The Voice,
Aalborg Nærradio,
Folkets Radio,
Radio Randers,
Radio Viborg og
Sokkelund Radio

blev af Nævnet angående vederlag for benyttelse af litterære og kunstneriske værker samt fotografier (Tvangslicensnævnet) den 28. marts 1989 afsagt sålydende

kendelse:

Ved kendelse af 10. april 1987 i en mellem Gramex og Sammenslutningen af lokale radio- og TV-stationer som mandatar for en række lokale radiofoniforetagender verserende tvist om størrelsen af vederlaget i henhold til ophavsretslovens § 47 bestemte Tvangslicensnævnet følgende:

"Det vederlag, de af sagen omfattede lokalradioer i medfør af ophavsretslovens § 47, jfr. §§ 59 og 60, vil have at betale til Gramex fastsættes således:

Lokalradioer med et dækningsområde på 50.000 indbyggere skal betale enten 50 øre pr. minut udsendelse af beskyttede fonogrammer, eller - i mangel af afgivet specifikation af denne fonogrambenyttelse - 30 øre pr. minut af den samlede sendetid af fonogrammer. Ved dækningsområder mindre end, henholdsvis større end 50.000 indbyggere formindskes, henholdsvis forøges beløbene proportionalt."

Efter en pristalsreguleringsbestemmelse fortsætter kendelsen således:

"Ved beregningen af dækningsgrundlaget skal der lægges vægt på det befolkningstal, som den pågældende radio efter alt foreliggende må antages at blive aflyttet af. Eventuelle tvister herom afgøres af nævnet. Afgiftsordningen fastsættes med virkning fra den 1. november 1986."

Efter afsigelsen af kendelsen opstod der mellem Gramex og en række lokalradioer tvist om, hvorledes dækningsområdet nærmere skulle bestemmes, idet Gramex gjorde gældende, at udgangspunktet er det faktiske indbyggertal i den eller de kommuner, for hvilke nærradioen har sendetilladelse ("sendeområdet"), mens lokalradioerne gjorde gældende, at det dækningsområde, der er grundlaget for beregning af det vederlag, som lokalradioerne skal erlægge til Gramex for offentlig fremførelse af fonogrammer, udgøres af det faktiske antal lyttere.

Denne tvist blev afgjort ved nævnets kendelse af 23. juni 1988, hvor nævnet fastlagde dækningsområdet for de af sagen omfattede syv lokalradioer. I begrundelsen for afgørelsen anførte nævnet bl.a.:

"Det afgørende for vederlagskravets beregning er omfanget af anvendelsen og fremførelsen af fonogrammerne, uden at det deri indgår, hvor mange der faktisk modtager udsendelsen."

En lokalradio må som udgangspunkt antages at henvende sig til befolkningen i det område, for hvilket den har sendetilladelse, og dens dækningsområde må derfor som udgangspunkt ansættes til indbyggertallet i dette område. Der kan imidlertid forekomme tilfælde, hvor en sådan opgørelse ikke vil forekomme rimelig. Eksempelvis kan der være tilfælde, hvor lokalradicens sendestyrke ikke tillader en tilfredsstillende dækning af hele sendeområdet - eller omvendt rækker langt derudover, og der kan tænkes tilfælde,

hvor en lokalradio har en holdning - religiøs, politisk eller af anden art - der medfører, at den af denne grund kun kan tænkes at have interesse for en begrænset del af sendeområdets indbyggere. Det er med henblik på sådanne mere generelle vurderinger, at det i nævnets kendelse af 10. april 1987 er udtalt, at der ved beregningen af dækningsgrundlaget skal lægges vægt på det befolkningstal, som den pågældende radio efter alt foreliggende må antages at blive aflyttet af. Det har derimod ikke været tanken med denne passus, at der skulle lægges vægt på lokalradioens faktiske lyttertal, heller ikke selv om dette begreb kunne defineres og måles på forsvarlig vis."

Mellem Gramex og de i nærværende sag omhandlede syv lokalradioer er der ligeledes uenighed om bestemmelsen af dækningsområdet, og tvistighederne er indbragt for Tvangslicensnævnet til afgørelse.

I behandlingen af sagerne har højesteretsdommer Poul Høeg, højesteretssagfører Jørgen Pedersen samt kontorchef Lise Østerborg deltaget.

Om omstændighederne i de enkelte sager skal anføres følgende:

Nr. 26. Århus Nærradio

I skrivelse af 5. juni 1987 meddelte Århus Nærradio Gramex, at man kun havde et begrænset dækningsområde; mens man i 1985 havde 4000 støttemedlemmer havde man i 1986/87 kun med vanskelighed kunnet opnå ca. 1000 medlemmer.

Gramex svarede i skrivelse af 16. juni 1987, at Århus Nærradio er en typisk lokalradio, hvorfor grundlaget for beregningen af vederlag var indbyggertallet i Århus kommune (253.000), for hvilket område radioen har sendetilladelse.

Forhandlingen mellem parterne førte ikke til enighed, og ved klageskrift af 8. september 1987 indbragte Gramex sagen for nævnet

med påstand om, at dækningsområdet udgøres af 253.000 indbyggere.

Århus Nærradio har i skrivelse af 22. oktober 1988 til nævnet fremhævet hensynet til lyttertal frem for indbyggertal og har videre anført, at Gramex har truffet sær aftaler med de fleste lokalradioer i Århus, og at Århus Nærradio ikke bør stilles ringere end disse. Endelig anførte Århus Nærradio, at man ikke fandt det nødvendigt at give møde for nævnet.

Sagen er behandlet på nævnets møde den 24. februar 1989, hvor Gramex gav møde og påstod dækningsområdet for Århus Nærradio fastsat til 200.000 indbyggere, hvilket var det grundlag, man havde aftalt med tilsvarende lokalradioer i Århus.

Århus Nærradio gav - som bebudet - ikke møde for nævnet.

Nævnet kan tiltræde, at dækningsgrundlaget for Århus Nærradio fastsættes til 200.000 indbyggere.

Nr. 30. The Voice

I 1987 blev der mellem Gramex og The Voice (Frederiksberg Lokal Radio) ført en række forhandlinger om dækningsområdet for nærradioen, men enighed om dette spørgsmål blev ikke opnået.

Gramex indbragte derefter ved klageskrift af 8. september 1987 sagen for Tvangslicensnævnet med påstand om, at dækningsområdet for The Voice udgøres af 560.000 indbyggere, svarende til indbyggertallet i Københavns og Frederiksberg kommuner.

The Voice har i svarskrift til nævnet af 13. november 1987 nedlagt påstand om, at dækningsområdet for nærradioen udgøres af

principalt: Indbyggertallet i Frederiksberg kommune (87.000),

subsidiært: Det faktiske antal lyttere (anslået til noget under 120.000) og

mere subsidiært: 280.000 indbyggere (halvdelen af indbyggertallet i Københavns og Frederiksberg kommuner).

Klageren og indklagede har yderligere til nævnet indgivet hhv. replik af 8. februar 1988 og duplik af 18. maj 1988.

Mundtlig forhandling har fundet sted den 24. februar 1989.

Under sagen har Statens Teletjeneste i skrivelse af 3. november 1987 som svar på en forespørgsel fra indklagede vedrørende eventuelle forskelle i sendestyrke for lokalradiosendere oplyst, at den tilladte sendestyrke (udstrålet effekt) er uafhængig af, om en lokalradio (eller et samvirke) sender i mono eller i stereo, og at alle lokalradiosendere tillades at benytte samme sendestyrke, karakteriseret ved en udstrålet effekt på 30 W fra en antennehøjde på 40 m over terræn. Ved større antennehøjde foretages en tilsvarende reduktion af den udstrålede effekt. Det oplystes videre, at lokalradiosenderne i København og Frederiksberg kommuner alle udnytter den tilladte sendestyrke fuldt.

Endvidere er under sagen fremlagt en sålydende skrivelse af 18. marts 1988 fra KTAS til Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet:

"Vedr. spørgsmål fra Folketingets kulturudvalg - TM 1522-11"

Generaldirektoratet har i en skrivelse af 10. ds. fremsendt kopi af spørgsmål nr. 27 og 28 fra Folketingets kulturudvalg vedrørende fordeling af lokale radioprogrammer i hybridnettet.

Bilagte spørgsmål 27 var en skrivelse fra Radio Skive, hvorefter bl.a. fremgår, at KTAS på Sjælland skulle tilbyde Radio Voice til hele Sjælland. Tilsvarende emne omhandles i spørgsmål 28.

I den anledning kan jeg oplyse, at det er muligt med almindelige

radioantenner at modtage lokalradiostationen Radio Voice i store områder uden for stationens normale dækningsområde. Dette skyldes de uberegnelige udbredelsesforhold. Stationens programmer kan således modtages i Hundested, Roskilde og langt syd for Køge.

KTAS har - i overensstemmelse med reglerne i lov om radiospredning § 3 stk. 1 nr. 1 og § 5 stk. 1 nr. 5 - opstillet antenner til modtagelse af Radio Voice i de områder, hvor det er muligt at modtage signalerne gennem luften med henblik på videredistribution af programmerne i disse områder.

Der foretages således ikke en distribution af stationens programmer til husstande i områder, hvor det ikke er muligt at modtage signalerne på almindelige antenner."

Endelig har Gramex i en skrivelse af 30. maj 1988 til indklagede oplyst, at Gramex har indgået aftaler med følgende bydelsradioer inden for Københavns og Frederiksberg kommuner, som er karakteriseret ved, at radioens program er rettet mod beboerne i et geografisk afgrænset lokalområde i et større sendeområde:

Christianshavns Radio: 27.000 beboere på Christianshavn og voldene,

Radio Falcon og Frederiksberg Røde Bølger: 87.000 indbyggere i Frederiksberg kommune,

Radio Bella (tidl. Brønshøj Radio): 50.000 beboere i Brønshøj og omegn ifølge radioens egne oplysninger, samt

Radio Valby: 30.000 beboere i bydelen ifølge radioens egne opgivelser.

Klageren har til støtte for sin påstand nærmere anført, at Gramex som udgangspunkt lægger vægt på indbyggertallet i den kommune, hvor lokalradioen har sendetilladelse ("sendeområdet"). I København og Frederiksberg kan sendeområderne imidlertid ikke afgrænses efter kommunegrænsen, og disse 2 kommuner må derfor behandles som et sendeområde med 560.000 indbyggere. Til gengæld er det i dette

område udgangspunktet for Gramex, at dækningsområdet ansættes til det halve indbyggertal - 280.000. Dette tal nedsætter man endda, som ovenfor anført, hvor der er tale om lokalradioer, der fungerer som udprægede bydelsradioer, eller som indholdsmæssigt kun henvender sig til et begrænset publikum med specielle interesser.

På den anden side er der i nærværende tilfælde rimelig grund til at lægge de to kommuners hele indbyggertal til grund henset til, at The Voice henvender sig til et bredt publikum, næsten kun sender musik i stereogengivelse og kan modtages i rimelig god kvalitet i begge disse kommuner, ja i virkeligheden langt ud over disse kommuners grænser.

Indklagede har over for det således anførte gjort gældende, at lokalradioen vel sender meget musik, men dog er et musikprogram, som navnlig henvender sig til unge lyttere, hvilket jo indebærer en begrænsning. Der er derfor ikke grundlag for at fravige Gramex' almindelige udgangspunkt, at dækningsområdet er sendekommunens indbyggertal - her 87.000.

Såfremt dette ikke tiltrædes, bør der - som fremhævet i nævnets kendelse af 10. april 1987 - lægges vægt på det faktiske lytter-tal. Dette lå for nogle år tilbage vist omkring 120.000, men må antages nu at være noget lavere.

I hvert fald kan der ikke være grund til at fravige Gramex' almindelige udgangspunkt i hovedstadskommunerne, at dækningsområdet fastsættes til det halve indbyggertal eller 280.000.

Nævnet kan tiltræde, at Gramex ved lokalradioer i København og Frederiksberg kommuner som udgangspunkt ikke anvender vedkommende kommunes indbyggertal, men halvdelen af de to kommuners samlede indbyggertal eller 280.000 indbyggere. Efter oplysningerne om lokalradioens målgruppe er der ikke grundlag for at ansætte dækningsområdet til et lavere tal, og indklagedes principale og subsidiære påstand kan derfor ikke tages til følge.

Uanset det af Gramex i så henseende anførte, finder nævnet imidlertid heller ikke ganske tilstrækkelig grund til at fastsætte dækningsområdet til et større indbyggertal end det af Gramex valgte udgangspunkt for lokalradioer i Hovedstadskommunerne.

Dækningsområdet fastsættes derfor - overensstemmende med indklagedes mere subsidiære påstand - til 280.000 indbyggere.

Nr. 32. Aalborg Nærradio

I ansøgning af 10. december 1986 om sendetilladelse angav Aalborg Nærradio, at sendeområdet var Aalborg kommune og befolkningsgrundlaget 150.000 personer.

Efter at stationen var kommet i gang, forsøgte Gramex forgæves at opnå en betalingsaftale med nærradioen.

Gramex har derefter ved klageskrift af 8. februar 1988 indklaget Aalborg Nærradio for nævnet med påstand om, at lokalradioens dækningsområde udgøres af 150.000 indbyggere.

Gramex har anført, at Aalborg kommunes indbyggertal er 154.900, og at Aalborg Nærradio udsender 159 timer om ugen og 75% af tiden med fonogrammusik.

Trods opfordringen har Aalborg Nærradio ikke afgivet indlæg i sagen eller besvaret opfordringen til eventuelt at give møde for nævnet.

Gramex har herefter begæret sagen optaget til kendelse, idet påstanden er fastholdt.

Nævnet kan tiltræde, at dækningsgrundlaget for Aalborg Nærradio fastsættes til 150.000 indbyggere.

Nr. 33. Folkets Radio

I andragende af 12. juli 1987 om sendetilladelse angav Folkets Radio, Herluf Trollesgade 5, 1052 København K., at man agtede at udsende 28 timer ugentlig, heraf ca. 10 timer med fonogrammusik. Dækningsområde blev ikke angivet.

Ved skrivelse af 27. januar 1988 meddelte Gramex Folkets Radio, at man ansatte dens dækningsområde til 122.000 indbyggere, svarende til befolkningstallet i Indre by, Indre Nørrebro, Ydre Nørrebro samt Vesterbro (ialt 122.190 indbyggere).

Ved skrivelse af 2. februar 1988 protesterede Folkets Radio mod denne afgørelse og anførte, at man alene ville betale for det faktiske lyttertal, der var ca. 1000 personer.

Da parterne ikke blev enige, indbragte Gramex ved klageskrift af 13. september 1988 sagen for nævnet med påstand om, at dækningsområdet for Folkets Radio udgøres af 122.000 indbyggere.

Gramex har herved anført, at man på grund af Folkets Radios begrænsede musikforbrug og målgruppe er indstillet på at lade befolkningstallet undergive en indskrænkende fortolkning. Man kan imidlertid hverken anerkende det faktiske antal lyttere eller medlemstallet i Folkets Radios Støtteforening som beregningsgrundlag, men finder det rimeligt at anse Folkets Radio som en bydelsradio omfattende Indre by samt Nørrebro og Vesterbro.

Folkets Radio har afgivet svarskrift af 18. november 1988, men har trods opfordring ikke givet møde for nævnet til mundtlig forhandling.

I svarskriftet har Folkets Radio under henvisning til nævnets kendelse af 10. april 1987 anført, at der skal lægges vægt på det befolkningstal, som radioen efter alt foreliggende må antages at

blive aflyttet af. Dette er af mange grunde langt mindre end 122.000 og nu efter lokalradioens opfattelse ikke over 10.000.

Dækningsgrundlaget påstås fastsat til det faktiske lyttertal, altså fra 2. august 1987 1000 indbyggere stigende til maksimalt 10.000 indbyggere den 1. november 1988.

Endvidere påstås Gramex tilpligtet til Folkets Radio at udlevere oplysninger om de fonogrammer, som Gramex i henhold til lov om ophavsrettigheder forvalter.

Nævnet kan tiltræde, at dækningsområdet for Folkets Radio ikke fastsættes efter Gramex' udgangspunkt til halvdelen af befolkningstallet i København og Frederiksberg - 280.000 - men at der sker en reduktion under hensyn til Folkets Radios karakter af bydelsradio. Efter det oplyste om nærradioens karakter - navnlig den formentlig ret begrænsede målgruppe - findes den af Gramex tilbudte reduktion imidlertid ikke tilstrækkelig. På den anden side kan det af Folkets Radio anførte om det anslåede faktiske lytterantal heller ikke tillægges afgørende betydning.

Dækningsområdet findes efter de om Folkets Radio tilvejebragte oplysninger passende at kunne fastsættes til 60.000 indbyggere. Der er intet grundlag for at tage Folkets Radios påstand om udlevering af oplysninger til følge.

Nr. 34. Radio Randers

I ansøgning af 2. december 1986 om sendetilladelse angav Radio Randers, at sendeområdet var Randers kommune og befolkningsgrundlaget 60.000 personer. Det oplystes videre, at man i 1987 forventede at udsende i 4.342 timer, heraf 2909 musiktimer (67%).

I skrivelse af 6. maj 1988 meddelte Radio Randers under henvisning til nævnets kendelse af 10. april 1987 Gramex, at man for 1987 ville afregne efter det gennemsnitlige lyttergrundlag, som var 8.000 personer.

Gramex protesterede mod det anvendte grundlag, som Radio Randers imidlertid fastholdt også efter at være blevet gjort bekendt med nævnets kendelse af 23. juni 1988.

Gramex har derefter ved klageskrift af 13. september 1988 indbragt spørgsmålet om dækningsgrundlagets størrelse for nævnet med påstand om, at dækningsgrundlaget udgøres af 60.000 indbyggere.

Til støtte for påstanden har Gramex anført, at Radio Randers den 11. april 1988 har oplyst at udsende ialt 62 timer om ugen med et musikforbrug, der i 1987 svarede til ca. 39 timer om ugen. Med dette forbrug finder Gramex ikke grundlag for at lade befolkningstallet i sendekommunen (60.984 indbyggere) undergive en indskrænkende fortolkning - også henset til, at Radio Randers ikke har dokumenteret, at radioens sendestyrke ikke tillader en tilfredsstillende dækning i hele kommunen.

Radio Randers har trods opfordring ikke afgivet svarskrift eller besvaret opfordring til eventuelt at give møde for nævnet.

Gramex har herefter begæret sagen optaget til kendelse, idet påstanden er fastholdt.

Nævnet kan tiltræde, at udgangspunktet for fastsættelsen af dækningsgrundlaget er indbyggertallet i dækningsområdet - her Randers kommune - og at der ikke her foreligger omstændigheder, der kan begrunde en reduktion af dette tal.

Dækningsgrundlaget fastsættes derfor til 60.000 indbyggere.

Nr. 35. Radio Viborg

Mellem Gramex og Radio Viborg er der opstået uenighed om fastlæggelsen af lokalradioens dækningsområde. Da parterne ikke har kunnet forhandle sig til rette, har Gramex ved klageskrift af 14. november 1988 indbragt sagen for nævnet til afgørelse med påstand om, at dækningsområdet for Radio Viborg udgøres af 209.000 indbyggere.

Radio Viborg har afgivet svarskrift af 3. februar 1989 og nedlagt endelig påstand om, at dækningsområdet udgøres principalt af 101.000 indbyggere, subsidiært af et indbyggertal større end 101.000, men mindre end 209.000.

Mundtlig forhandling har fundet sted den 24. februar 1989.

Sagens nærmere omstændigheder er i øvrigt følgende:

Radio Viborg har sendetilladelse i Ålestrup, Møldrup, Tjele, Bjerringbro, Hvorslev, Kjellerup, Karup, Fjends og Viborg kommuner, der ialt har 110.000 indbyggere.

Radio Viborg sender til dette område fra 7 radiosendere, fordelt over området.

For disse 9 kommuners område har parterne dog aftalt, at Radio Viborgs dækningsområde udgør 101.000 indbyggere, og dette lægges også af Gramex til grund under sagen.

Endvidere er det oplyst, at Radio Viborg har et sådant sendenet, at modtagelse af programmerne muliggøres i store dele af Midtjylland. Programmerne modtages således af 25.000 husstande i Århus kommune via Stofa-anlæg, der er sammensluttet under Århus Antenneforening.

Herudover modtages programmerne via JTAS' hybridnet af 24.450

husstande i Århus, Randers, Hinnerup, Ikast og Holstebro kommuner.

Med et antal indbyggere på 2,2 pr. husstand svarer de nævnte 49.450 husstande til ca. 108.000 indbyggere.

Gramex har til støtte for sin påstand anført, at dækningsområdet her ikke bør begrænses til indbyggertallet i sendekommunerne. Radio Viborg er drevet så professionelt, at den har vundet udbredelse langt uden for den kreds, som normalt aflytter en lokalradio. Det er baggrunden for, at så mange husstande uden for sendeområdet eventuelt via hybridnet eller antenneforeninger kan aflytte Radio Viborg. Den er snarere en regionalradio end en lokalradio. Dette bør få indflydelse på betalingsgrundlaget, for selv om Radio Viborg er uden direkte indflydelse på, hvem der får aflytningsmuligheder, må den store aflytning dog antages at gavne dens muligheder for reklameindtægter.

Over for det af Gramex anførte har Radio Viborg gjort gældende, at det erkendes, at indbyggertallet i sendekommunerne - her aftalt til 101.000 indbyggere - efter nævnets kendelse af 23. juni 1988 er udgangspunktet ved fastsættelsen af dækningsområdet, men herudover bør man heller ikke gå. Radio Viborg modtages ikke ganske tilfredsstillende i alle dele af sendeområdet og navnlig er Radio Viborg uden indflydelse på, hvor mange lyttere langt uden for sendeområdet, der gennem tilslutning til særlige anlæg skaffer sig mulighed for at aflytte Radio Viborg. Man gør intet for at markedsføre sig i disse områder.

Det vil i hvert fald virke helt urimeligt at medregne de 50.000 husstande uden for sendeområdet fuldt ud.

Nævnet kan tiltræde, at udgangspunktet ved fastlæggelsen af dækningsområdet må være indbyggertallet i sendekommunerne, her aftalt til 101.000. Det forhold, at et betydeligt antal husstande til dels langt uden for sendeområdet har skaffet sig mulighed for at aflytte Radio Viborg, findes ikke at burde medføre en udvidelse af

dækningsområdet. Dækningsområdet fastlægges derfor overensstemmende med Radio Viborgs principale påstand til 101.000 indbyggere.

Nr. 37. Sokkelund Radio

Efter at der mellem Gramex og Sokkelund Radio havde været drøftelser om grundlaget for afgiften for udsendelse af beskyttet musik, erklærede Sokkelund Radio i en skrivelse af 14. juni 1986, at man fra 11. juni 1986 og indtil videre ikke udsendte musik indspillet i lande, der er Gramex-registreret.

Ved skrivelse af 17. januar 1988 henvendte Sokkelund Radio sig påny til Gramex med henblik på fastsættelse af en musiktakst. I skrivelsen anførte man, at radioens faktiske daglige lyttortal nok lå omkring 4.000, men at man opererede med et beregnet dækningsgrundlag på maksimalt 10-15.000 lyttere.

Man oplyste i skrivelsen, at Sokkelund Radio ikke sendte decidede underholdningsprogrammer og var ikke-kommerciel. Radioen blev drevet af aktivister og folk fra græsrodsbevægelsen, der sender for medlemmer og tilsvarende engagerede personer. De fleste af radioens 17 redaktioner har et ret afgrænset lyttergrundlag, f.eks. fredsredaktionen Freja, Mellempøkeligt Samvirkes lokalredaktion og ungdomsredaktionen Lørdagssokken. Et særdeles smalt lyttergrundlag har minoritetsredaktionerne: Færøsk, islandsk, kurdisk og handicapredaktionen.

Gramex svarede den 5. februar 1988, at man ikke kunne anerkende et dækningsområde på kun 10-15.000 lyttere. En tilsvarende græsrodsradio i Ålborg havde anerkendt et dækningsområde på 50.000 indbyggere.

Sideløbende havde der for Tvangslicensnævnet verseret en sag mellem parterne om kravene til dokumentation for, at man ikke

benyttede beskyttede fonogrammer. Denne sag blev ved nævnets kendelse af 23. juni 1988 afgjort derhen, at såfremt en lokalradio ikke mener at have benyttet beskyttede fonogrammer, er specificationskravet efter nævnets kendelse af 10. april 1987 opfyldt ved en meddelelse til Gramex om, at sådanne fonogrammer ikke er benyttet.

Ved skrivelse af 8. august 1988 foreslog Gramex Sokkelund Radio, at dækningsgrundlaget blev fastsat til 75.000 indbyggere. Dette forslag blev ikke accepteret af Sokkelund Radio, som i skrivelse af 13. august 1988 anførte, at Gramex tidligere havde været inde på tallet 50.000.

I skrivelse af 7. september 1988 anmodede Gramex Sokkelund Radio om at indsende et antal kontrolbånd til en stikprøvevis kontrol af, at lokalradioen ikke benyttede beskyttede fonogrammer.

Sokkelund Radio svarede den 22. september 1988 med for udlån af båndene at kræve betalt 100 kr. pr. udsendelsestime.

Da fortsatte forhandlinger ikke førte til enighed mellem parterne, indbragte Gramex ved klageskrift af 15. december 1988 sagen for nævnet med påstand om, at Sokkelund Radio tilpligtes at anerkende

- 1) at dækningsområdet for Sokkelund Radio skal sættes til 75.000 indbyggere,
- 2) at Sokkelund Radio har pligt til at betale vederlag til Gramex for anvendelse af fonogrammer efter den af Tvangslicensnævnet fastsatte almindelige takst, når en lokalradio ikke giver meddelelse om omfanget af benyttelse af beskyttet repertoire, såfremt Sokkelund Radio ikke vederlagsfrit udlåner kontrolbånd til Gramex, samt
- 3) at Sokkelund Radio har pligt til at betale efter den under pkt. 2) nævnte almindelige regel, såfremt en gennemgang af kontrolbåndene viser, at beskyttede fonogrammer har været benyttet.

Sagen blev mundtligt forhandlet i nævnet den 24. februar 1989. Under forhandlingen indgik parterne følgende aftale:

"Indklagede tager bekræftende til genmæle over for påstandene 2 og 3. Der er mellem parterne indgået aftale om, at indklagede til Gramex udleverer udskrift over brug af fonogrammer i ugerne 47, 48, 49 og 50 1988, og at indklagede for 1989 og senere år udleverer udskrifter over brug af fonogrammer i sammenhængende 3 uger i april og 4 uger i oktober. Gramex skal være berettiget til med rimeligt varsel at få udleveret enkelte af de hos indklagede beroende kontrolbånd med henblik på stikprøvekontrol og udskrifternes udvisende."

Gramex har herefter alene anmodet om nævnets afgørelse med hensyn til påstand 1.

Over for denne påstand har Sokkelund Radio anført, at 75.000 indbyggere er alt for højt ansat; et dækningsområde på 20-30.000 indbyggere vil endda være rigeligt i overkanten.

Nævnet finder efter det om Sokkelund Radios karakter og virkemåde oplyste, at dækningsområdet passende kan fastsættes til 50.000 indbyggere.

Thi bestemmes:

De indklagede lokalradioer, Århus Nærradio, The Voice, Aalborg Nærradio, Folkets Radio, Radio Randers, Radio Viborg og Sokkelund Radio tilpligtes hver for sig at anerkende, at det dækningsområde, der er grundlaget for beregning af det vederlag, som vedkommende lokalradio skal erlægge til Gramex for offentlig fremførelse af fonogrammer, bestemmes således:

Århus Nærradio: 200.000 indbyggere
The Voice: 280.000 indbyggere.
Aalborg Nærradio: 150.000 indbyggere.
Folkets Radio: 60.000 indbyggere.
Radio Randers: 60.000 indbyggere.
Radio Viborg: 101.000 indbyggere.
Sokkelund Radio: 50.000 indbyggere.

Jørgen Pedersen

Poul Høeg

Lise Østerborg